

ÜMİT OTAN - EGE'DEN

Ne zaman “eski gazetem” Cumhuriyet’le ilgili bir eleştiriye sıvansam alıyor beni bir korku. Kimilerine göre, “Cumhuriyet’ten ayrılmış, dönme”, kimilerine göre, “Bir baltaya sap olamamış”, bir eli yağda bir eli balda, ciplerden inmeyen “eski dostlara” göre de “liboş” oluveriyoruz. Gel de korkma...

Ayvalık’ta televizyon izlemeye ne vakit ne takat oluyordu. İzmir’e gelir gelmez kumandayı kaptım, kapmaz olaydım.

Kanalları gezerken “Sahtekarsın” diye bir çığlık...

Durdum.

Kanaltürk’te yayınlanan Ters Cephe’de Cumhuriyet Yazarı Ümit Zileli, meğer Taraf Yazarı Mehmet Baransu’ya bağıryormuş.

Zileli, durmak bilmiyor: “Alçak, şerefsiz, utanmaz adam...Yalaka... Aşağılık...”

Epey zaman önce, Ümit Zileli’ye bir mektup yazmış, gerek ekranda gerek yazılarındaki sertliği eleştirmiş, bağırmalarıyla değil de fikirleriyle öne çıkmasının daha yararlı olacağını vurgulamaya çalışmışım. İnanın içtenlikle ve hiçbir art düşünce taşımayan bir mektuptu.

Yanıt gecikmedi...

Bir baltaya sap olamadığım içinmiş bütün derdim.

Güldüm.

Akşam, gazeteci arkadaşına sevmese de, fikirlerinden nefret etse de saydırdıklarını izledim. Bir

baltaya sap olmak böyle bir şeymiş demek.

Şu iki-üç günde okuduklarımı, gördüklerimi arka arkaya koyduğumda fırça yeme pahasına paylaşmak istedim. Cumhuriyet yazarlarının dili ve söylemi giderek hırçınlaşıyor ve itici bir hal alıyor. Her şey bir yana, hiçbir etik anlayışa sığmıyor...

Cumhuriyet Yazarı Mustafa Sönmez, aslında ekonomi yazıyormuş gibi görünüyor, ama duramamış ağırlıkla Hasan Cemal'i eleştirdiği yazısını şöyle bitirmiş:

"Yetmez ama evetçi" diye bilinen "sol pabucumun alık demokratları"nın çoğu, neden sonra, geç de olsa, AKP'yi sivilleşme, demokratikleşme adına desteklemelerinin nereye vardığının farkına vardılar. Yedikleri hurmalar, şimdi bir yerlerini tırmalar... Tırmalar ama, mertçe gerçeklerle yüzleşmek de harçları değil. Tercihleri, daha çok, kıvırtmak, arsızlaşmak...(Cumhuriyet, 10.8.2011)

Aynı gün, Bekir Coşkun, "İşte bizim Ertuğrul Günay... Böyle bir donanıma hiç de sahip olmadığı halde, sadece 'Niyet ettim makama, tabi oldum imama...' dedi. Bakan oluverdi..." diye döktürmüş. (Cumhuriyet, 10.8.2011)

Beğenmediğinizin nedenlerini yazabilir, söyleyebilirsiniz. Ama beğenmediklerinizi aşağılama hakkınız yok.

Milliyet Yazarı Melih Aşık da boş durmamış. TRT'de ikinci kez yayınlanan "Cumhuriyet Belgesel"ni eleştirirken sözü, "Cumhuriyet'ten ayrılan dönmelere" getirmiş:

"TRT, Cumhuriyet'le ilgili bu diziyi aradan 6 ay geçmeden tekrar yayına koydu. İlk bölümü önceki akşam gösterildi. Belgesel dediğimiz lafın gelişi. Belgesel program somut durumu belgeler. Sözü geçen dizi ise bir karalama denemesi. İçindeki 22 konuşmacının 21'i ya Cumhuriyet'ten ayrılmış dönme ya ömrü Cumhuriyet'e vurmakla geçmiş kifayetsiz muhteris. Baştan sona Cumhuriyet'i eleştiriyorlar." (Milliyet, 12.8.2011)

Diziyi ben de dikkatlice izledim. Eleştirileri gayet yerinde ve yumuşak buldum.

Sayın Aşık, sanırım Emine Uşaklıgil'in, "Benim Cumhuriyet'im" kitabını okuma fırsatı bulamadı. 16 yıl içinde bulunduğum kurumda neler dönmüş, ben bile şaşardım.

Yoksa Uşaklıgil'de mi "Cumhuriyet'ten ayrılmış dönmeler"den?

Oysa aylar önce belgeselin ilk yayınlandığı dönemde Oray Eğin, Akşamdaki köşesinde, Cumhuriyet yazarlarının belgeselde konuşmaya yanaşmadıklarını yazmış, belgeseli hazırlayan ekibin söylediklerini şöyle paylaşmıştı

"...Belgeseli hazırlayan ekiple konuştum. Özetle anlatılanı paylaşıyorum:

'Hikmet Çetinkaya doğru söylemiyor. Biz bütün isimlere ulaştık, başvurduk, söyleşi yapma istediğimizi söyledik. Hiçbiri konuşmadı, reddettiler. Bir tek sağlık sebeplerinden dolayı Cüneyt Arcayürek'i aramadık. Hatta Şükran Soner de son dakikaya kadar konuşma taraftarıydı ancak diğerlerinin baskısından dolayı vazgeçti.'"(Oray Eğin, Akşam, 8.2.2011)

Epey uzattım, biliyorum.

Ama sormadan olmaz:

Ekranların altından “Cumhuriyet Yazarı” geçerken gördüğüm bazı kişiler gerçekten Cumhuriyet’i mi temsil ediyorlar?

Eğer yanıt “evet”se, bugünlerin Cumhuriyet’inin 1990’ların başındaki Cumhuriyet’ten daha iyi durumda olduğunu söyleyebilecek bir “babayiğit” var mı?

umitotan@gmail.com